

гати да послѣдватъ не можимъ да не пристанемъ на прѣдложението на пѣкой отъ по благородните ни съграждани мюсюлмани, които желаятъ, щомъ чрѣзъ Васъ да са извѣсти това на тамошнитѣ военни власти, които може и съвсѣмъ да не знаятъ за това, което са отдава на тѣхнитѣ стражи, и което излага на опасностъ цѣлото население.

Умолявате се прочее, ако ви е възможно и достъпно, и ако видите за добро едно таквось съобщение да го извѣстите на принадлежнитѣ власти и съ туй ще задължите прѣмногу, както нашитѣ съседни мюсюлмани, тѣй и насъ вашитѣ приятели

За Сяѣсний Казалийски Съвѣтъ;

Архир. Нам. Икономъ П. Стефанъ.

ЕСКИ-ЗАГРА

9-й Иулий 1877 год.

За добра тѣхна честь, случило са да бжде тамо на банитѣ самъ Генералъ Столетовъ, на когото всичко расправици по тънко за добритѣ и злитѣ турци, както и за тѣхнитѣ зли намѣренія, които иматъ сега въ туй не защитено врѣме на Старо-Загорскитѣ граждани, щото, ако би съ врѣме не благоволи да земи защитителни мѣрки за тѣхъ, тѣ слѣдъ единъ два дена ще бждатъ избити и градътъ имъ прѣдаденъ на огень, като не се запазени и отъ турското правителство съ войска. Генералъ Столетовъ ималъ честта да бжде къмъ тѣхъ твърдѣ учтивъ и снисходителенъ въ приеманието на тая депотация, за да я послуша и да съчувствова на тѣхното недобро положение като имъ прибавилъ за утѣшение, че тий щятъ бждатъ скоро освободени отъ мъчителитѣ имъ, та сега се иска малко търпение отъ тѣхъ. Слѣдъ това той написалъ едно писмо съ заповѣдъ до Генерала Рауха въ Казанлъкъ и го далъ на единъ конникъ когото придружили още пѣколко казака и ги испратилъ въ Казанлъкъ да извѣстятъ на българското опълчение да тръгне за въ походъ къмъ Стара-Загора, а той испослѣ се разговарялъ съ тѣхъ. Генералъ Раухъ, като получилъ заповѣдъ отъ Ге-